

Sygn. akt VII K 784/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 października 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka

w obecności Prokuratora: Włodzimierza Gusty

po rozpoznaniu w dniach 25.05.2016 r., 18.07.2016 r., 07.10.2016 r.

sprawy

1) **Z. S.**, syna H. i W. z domu K., urodzonego (...) w T.

2) **E. P.**, córki H. i G. z domu O., urodzonej (...) w P.

oskarżonych o to, że:

w dniu 26 października 2015 r. w miejscowości T., ul. (...), woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wywołaniu z mieszkania w miejsce postronne dokonali rozboju na osobie L. O. w ten sposób, że stosując przemoc w postaci uderzenia otwartą dłonią w twarz oraz groźbą ponownego użycia przemocy fizycznej zmusili go do wydania pieniędzy w kwocie 40 zł działając na jego szkodę

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk

oskarżonych **Z. S. i E. P.** uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu wyczerpującego dyspozycję art. 280 § 1 kk i za to na podstawie art. 280 § 1 kk wymierza im kary po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;

na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu Z. S. 1 (jeden) dzień zatrzymania w dniu 26.10.2015 r.;

na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej E. P. 1 (jeden) dzień zatrzymania w dniu 26.10.2015 r.;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. B. kwotę 1446,48 zł (tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej obojgu oskarżonym z urzędu;

zwalnia oboje oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, przy czym wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 784/15

UZASADNIENIE

Pokrzywdzony L. O. w dniu 26 października 2015r. w godzinach popołudniowych przebywał u swojej znajomej W. M.. Około godziny 9:00 do jej mieszkania zapukała oskarżona E. P., którą L. O. znał z widzenia i poprosiła go, aby wyszedł przed blok do Z. S.. L. O. dobrze znał oskarżonego Z. S.. Wyszedł razem z E. P.. W. M. została w mieszkaniu. Kiedy pokrzywdzony wyszedł przed blok zobaczył Z. S.. Z. S. uderzył pokrzywdzonego otwartą ręką w twarz i zażądał wydania

pieniędzy w wulgarny sposób mówiąc pokrzywdzonemu , że mu zrobi krzywdę. Pokrzywdzony powiedział mu , że ma tylko 40,00 złotych. Oskarżony powiedział, żeby dał mu te pieniądze. Pokrzywdzony z obawy przed oskarżonym wręczył mu 40,00 złotych w banknotach 2 razy po 20,00 złotych. W tym czasie E. P. stała obok . Po uzyskaniu pieniędzy od pokrzywdzonego oboje oskarżeni odeszli , a pokrzywdzony udał się na K. P.złożyć zawiadomienie o przestępstwie. Pokrzywdzony nie miał żadnych długów u oskarżonego. Oboje oskarżeni zostali zatrzymani przez Policję w dniu 26.10.2015r. około godziny 11:50. Przy Z. S. w wyniku przeszukania ujawniono pieniądze w kwocie 40,00 złotych w postaci 2 banknotów po 20,00 złotych. Oboje oskarżeni przeprosili pokrzywdzonego , pokrzywdzony przyjął przeprosiny. Skradzione pieniądze zostały pokrzywdzonemu zwrócone przez Policję.

(zeznania L. O. k. 50-odwrot-51, notatka urzędowa k. 1, protokoły zatrzymania k. 2, k. 4, protokół przeszukania osoby k. 9-10, spis i opis rzeczy k. 11, pokwitowanie k. 41)

Rozwój umysłowy , sprawność funkcji intelektualnych pokrzywdzonego mieści się w granicach normy wiekowej- niżej niż przeciętny. Nie występuje u niego upośledzenie umysłowe. Pokrzywdzony posiada zdolności do wiernego odtwarzania własnych spostrzeżeń, nie przejawia skłonności do konfabulacji lub fantazjowania. Prawdopodobieństwo zasugerowania pokrzywdzonemu podawania określonych wiadomości jest znikome, nie ma on szczególnej podatności na sugestie środowiskowe. Nie występują u niego zaburzenia funkcji amnestycznych. Ma zachowaną zdolność do adekwatnego postrzegania , odtwarzania i zapamiętywania przeżyć po czasie. Wypowiedzi pokrzywdzonego nie były zniekształcone stanem emocjonalnym.

(opinia psychologiczna k. 55-57 odwrot)

Oskarżony Z. S. nie był karany.

(karta karna k. 12)

Oskarżona E. P. była uprzednio karana .

(karta karna k. 13-14)

Oskarżony Z. S. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, iż sprzedał L. O. 2 pary spodni dżinsowych w ubiegłym roku za 100,00 złotych i L. O. jeszcze mu za nie nie zapłacił. Dowiedział się, że L. O. przebywa u pani M.. Ponieważ nie wiedział, gdzie ona mieszka poszedł tam z E. P. , która to wiedziała. E. P. zawołała z mieszkania W. M. L. O., żeby wyszedł do oskarżonego. Gdy pokrzywdzony wyszedł do niego oskarżony zwrócił się do niego o zwrot pieniędzy. Pokrzywdzony mu powiedział, że ich nie ma i może mu oddać tylko 10,00 złotych. Następnie pokrzywdzony wyjął portfel i dał mu dwa banknoty po 20,00 złotych i powiedział, że resztę odda jak będzie miał. Oskarżony zaprzeczył, aby krzychał na pokrzywdzonego, nie uderzył go, ani go nie przytrzymał. Nie jest z nim skonfliktowany.

Razem z E. P. poszli do T. zrobili zakupy , a potem zostali zatrzymani przez Policję.

(wyjaśnienia Z. S. k. 36-36 odwrot, k. 22, k. 27)

E. P. również nie przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu. Wyjaśniła, że zawołała L. , bo S. chciał odebrać od niego pieniądze, które pokrzywdzony mu był winien. Wywołała go przed blok. Kiedy pokrzywdzony wyszedł przed blok to razem ze S. mówili mu , aby oddał pieniądze. L. powiedział, że ma tylko 10,00 złotych i tyle może dać. S. mu odpowiedział, że jeśli nie ma dwustu to niech da chociaż 50,00 złotych. L. powiedział, że ma 40,00 złotych i tyle może dać. S. złapał L. za kark i docisnął do schodów, bo nie chciał mu oddać pieniędzy. Nie uderzył pokrzywdzonego w twarz i nie groził mu żadną przemocą. Oskarżony puścił L. dopiero wtedy , gdy dał mu pieniądze. Potem się rozeszli.

(wyjaśnienia E. P. k. 36 odwrot-37, k. 18, k. 32-34)

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom obojga oskarżonych w części, w której zaprzeczają dokonaniu rozboju na pokrzywdzonym L. O., stwierdzając, iż stanowią one wyraz przyjętej przez nich linii obrony. Oskarżeni zaprzeczając popełnieniu zarzuconego mu czynu chcą uniknąć odpowiedzialności karnej za ten czyn. Przebieg zdarzenia jest przedstawiany w sposób odmienny przez każdego z oskarżonych.

Przede wszystkim zaś przeczą wersji podanej przez oskarżonych zeznania pokrzywdzonego L. O. złożone w dniu 26.10.2015r, zaraz po zdarzeniu. Świadek wówczas dokładnie pamiętał swoje zachowanie i zachowanie oskarżonych. Jego relacja jest spójna, jasna, logiczna i przekonująca. Pokrzywdzony nie był skłócony z oskarżonymi i nie miał powodu bezpodstawnie ich pomawiać.

Z tych wszystkich względów zeznania pokrzywdzonego złożone w dniu 26.10.2015r. Sąd uznał za całkowicie wiarygodne. Identyczny przebieg zdarzenia pokrzywdzony przedstawił na rozprawie. Jego zeznania są spójne i konsekwentne.

Zeznania W. M. nie istotnego do sprawy nie wnoszą.

Sąd zaakceptował opinię biegłego psychologa, ponieważ jest jednoznaczna, dokładna, przekonująco uargumentowana. Nie ma podstaw, aby ją kwestionować.

Żadna ze stron nie podważała tej opinii .

Pozostały materiał dowodowy nie budzi wątpliwości pod względem wiarygodności.

Zachowanie oskarżonych Z. S. i E. P. wobec pokrzywdzonego L. O. wyczerpało znamiona art. 280§1kk, ponieważ dokonali rozboju na osobie L. O. w ten sposób, że Z. S. stosując wobec pokrzywdzonego przemoc w postaci uderzenia pokrzywdzonego w twarz i grożąc ponownie użyciem przemocy pokonał opór pokrzywdzonego i w ten sposób zmusił go do wydania pieniędzy w kwocie 40,00 złotych. E. P. , choć fizycznie ani słownie osobiście nie stosowała przemocy wobec pokrzywdzonego to jednak stała przy oskarżonym i akceptowała jego zachowanie, powiększając w ten sposób poczucie bezradności u pokrzywdzonego spowodowane dysproporcją sił. Trzeba zaznaczyć, że pokrzywdzony jest osobą niewysoką i szczupłą , o drobnej posturze, która samodzielnie nie miała możliwości stawienia skutecznego oporu dwojgu oskarżonym.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się następującymi względami:

Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonych na szkodę L. O.. Przepięstwo rozboju jest czynem o dużym ciężarze gatunkowym , ponieważ skierowane jest zarówno przeciwko zdrowiu, bezpieczeństwu jak i mieniu pokrzywdzonego. Jako okoliczności obciążające Sąd potraktował działanie wspólnie i w porozumieniu, dysproporcję sił na niekorzyść pokrzywdzonego. W stosunku do E. P. za okoliczność obciążającą uznał uprzednią karalność. Za okoliczności łagodzące Sąd poczytał niezbyt intensywne natężenie przemocy, skierowane tylko na przełamanie oporu pokrzywdzonego, bez wyrządzenia mu krzywdy fizycznej, przeproszenie pokrzywdzonego i uzyskanie jego przebaczenia, a także odzyskanie przez pokrzywdzonego utraconych pieniędzy. Co do Z. S. okolicznością łagodzącą była także dotychczasowa niekaralność.

Z tych względów Sąd uznał, że kara 2 lat pozbawienia wolności wobec Z. S. i E. P. będą stanowić dla oskarżonych dolegliwość współmierną do stopnia społecznej szkodliwości ich czynu. Kara w tym wymiarze spełni cele kary w zakresie prewencji ogólnej, szczególnej, a także funkcję odwetową kary.

Sąd z urzędu zaliczył oskarżonym okres zatrzymania na poczet kar pozbawienia wolności.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.